

Credința triumfă, Legea Eșuează Legea și credința

Text biblic : Galateni 3:1-14

Versetul de aur

...*prin faptele Legii ați primit voi Duhul ori prin auzirea credinței?* Gal 3:2b

Introducere

Scrisoarea lui Pavel către Galateni a apărut dintr-o criză din viața reală. El se confrunta cu o amenințare pentru bisericile pe care le-a plantat în provincia Galatia. Acest pericol era învățătura falsă că era necesar să se țină legea evreiască pentru a fi mântuit.

Argumentul lui Pavel împotriva acestei erezii a implicat în mod necesar prezentarea Scripturii. Efectul utilizării magistrale și inspirate de către Pavel a pasajelor din Vechiul Testament a demonstrat că Evanghelia nu a fost o abatere radicală de la Vechiul Testament. Înțeles corect, Vechiul Testament învață, de asemenea, o relație cu Dumnezeu bazată mai degrabă pe credință decât pe fapte.

Trebuie să fim conștienți de faptul că iudeii din timpul lui Pavel aveau o înțelegere foarte diferită a cuvântului lege decât noi. Tindem să ne gândim la lege ca incluzând reguli și reglementări civile-prescripții care guvernează comportamentul nostru. Deși exista un element în legile Vechiului Testament, acest sistem a fost în primul rând menit să mențină o relație corectă cu Dumnezeu. Pentru Evrei, aceste legi constau nu numai în reglementări privind relațiile, ci și în reglementări ceremoniale care prezentau chestiuni precum închinarea și dieta. Viața morală și etică era doar o parte din ceea ce credeau evreii când foloseau cuvântul Lege.

Contextul lecției

I. După Lege (Galateni 3:1-5)

A. Nechibzuința Galatenilor (v 1)

În Galateni 1:11, Pavel s-a adresat membrilor acestor biserici cu "fraților", iar în Galateni 4:19, "copilașii mei." Dar aici, Pavel le-a adresat foarte diferit. Cuvântul grecesc tradus „nechibzuinți” nu înseamnă neinformați sau ignoranți. În schimb, aceasta implică faptul că Galatenii știau adevărul, dar „cad în ispită, în laț și multe pofte nesăbuite și vătămătoare” și nu acționau asupra lui (1 Tim 6:9; Tit 3:3). Pavel îi iubea pe acești oameni și era foarte preocupat de greșeala lor. Pentru Pavel, inima acestui adevăr este Isus Hristos ... răstignit (1 Cor 1:23; 2:2). Pavel l-a prezentat pe Hristos răstignit atât de viu încât parcă crucea ar fi fost chiar direct în fața audienței sale.

B. Primirea Duhului Sfânt a fost primită prin Lege sau prin auzire (v 2)

Una dintre distincțiile majore dintre poporul lui Dumnezeu din Vechiul Testament și poporul lui Dumnezeu din NT este prezența Duhului Sfânt. Este adevărat că menționarea Duhului Sfânt poate fi găsită în paginile Vechiului Testament, dar expresia actuală Duhul Sfânt apare doar de trei ori acolo: Ps 51:11; Isaia 63:10, 11. Dar numai în Ps 51: 11 există un sentiment al Duhului Sfânt care locuiește într-un credincios (în acel caz, regele David). Deși Duhul lui Dumnezeu este adesea prezent (Gen 1:2).

C. Continuând în Firea pământescă (v 3-5)

Viața noastră creștină începe cu, este menținută de, și vine în completarea numai prin ascultarea de Isus și dependența de Duhul Sfânt. A reveni la vechiul legământ înseamnă a ignora și a pune în pericol acest dar prețios. Pentru a trăi în Firea Pământescă nu este nevoie de Duhul Sfânt, putem face aceasta fără efort, prin propriile noastre puteri. Bisericile din Galatia au fost martore și au experimentat persecuții (Fapte 14:1-25; Gala-

teni 6:12), precum și suferințe din partea tuturor oamenilor. Respingerea legii ca mijloc de mântuire nu a fost lipsită de consecințe. Dar dacă ar fi existat o întoarcere la păzirea legii de către creștinii evrei sau dintre Neamuri, această suferință ar fi fost în zadar, atât pentru Galateni, cât și pentru Pavel însuși

II. În fața Legii (Galateni 3:6-9)

A. Credința lui Avraam (v6)

Esența acestui verset este un citat din Gen 15:6 și Romani 4: 3. Dacă Galatenii aveau nevoie de dovezi suplimentare că credința îi este plăcută lui Dumnezeu, ei nu aveau nevoie să se uite mai departe decât la Avraam.

B. Familia lui Avraam (v 7-9)

Credința lui Avraam a fost trăsătura sa determinantă. Cei care au credință acționează ca și copiii lui Avraam, atunci când și ei sunt definiți prin credința lor (Ioan 8:37-47). Aceasta nu înseamnă că mântuirea este numai pentru cei care sunt descendenți fizici ai lui Avraam; promisiunea făcută lui Avraam este în primul rând spirituală (Gal 3:8).

Noi am putea uita că Vechiul Testament dezvăluie că Dumnezeu va mântui neamurile prin credință, dar am putea să fim confuzați pentru că Dumnezeu are a dragoste deosebită numai pentru Isrel. Dar înainte de Evanghelie - înainte de vestea bună a mântuirii bazată pe credința în Isus - Dumnezeu îi făcuse clar lui Avraam că toate națiunile vor fi binecuvântate prin el (Gen 12:1-3).

III. Bazarea pe Lege aduce Blestem (Galateni 3:10-14)

A. Evidența din Scriptură (v10-13)

Toți cei care au încălcat legea cu privire la orice lucru scris în Lege este sub blestem (Romani 3:19-20). Dacă credincioșii Galateni s-ar supune la ceea ce spune Legea (Gal 2:12), ei ar fi supuși blestemului. Singura scăpare a fost acceptarea Evangheliei bazată pe credință, nu pe fapte.

Pavel s-a întors la tema legii condamnând mai degrabă decât salvând. Legea are o funcție valoroasă, și anume aceea de a defini ce constituie păcat (Rom 7:7). Legea nu a fost dată celor care erau deja maturi în credința lor sau care aveau Duhul lui Dumnezeu să-i călăuzească. Folosind exemplul copiilor, Pavel a explicat mai târziu că legea a fost dată ca îndrumător pentru a-i conduce la Hristos, astfel încât să poată fi socotiți neprihăniți (Gal 3:23-25; 4:1-7).

B. Binecuvântări prin Avraam (v 14)

Pavel a strâns totul împreună în ultimul verset. Prin moartea ispășitoare a lui Hristos Isus, binecuvântarea promisă dată lui Avraam este realizată. Chiar și neamurile pot primi această binecuvântare, văzută cel mai bine în darul Duhului Sfânt. Toate acestea se bazează mai degrabă pe credință decât pe respectarea legii. Argumentele și învățăturile iudaizatorilor au fost puse la de o parte, iar Pavel a făcut acest lucru folosind scripturile din însăși Legea.

CONCLUZII

Uneori gândirea noastră greșită ne face să ne bazăm pe lege sau pe lucrări pentru a-i face pe plac lui Dumnezeu. Dar așa nu se primește mântuirea. Nu putem obține mântuirea, iertarea sau neprihănirea înaintea lui Dumnezeu prin faptele noastre. Aceste lucruri se împlinesc numai prin lucrarea lui Isus și prin harul lui Dumnezeu (Rom 3:23-26). Primim Duhul Sfânt datorită darului lui Isus în urma răspunsului nostru de credință, nu pentru că ne-am curățat viața sau am făcut tot ce este bine. În timp ce reflectăm asupra acestui pasaj, facem bine să ne întrebăm dacă viețile noastre trădează mai degrabă o luptă continuă pentru mântuire decât o acceptare bucuroasă a acesteia. Trăim și acționăm bazându-ne pe adevărul că lucrarea lui Hristos în numele nostru este suficientă

Ce trebuie să memorăm: *Credința noastră este numai în Hristos*